

تعیین نقش شوخ طبعی و سازگاری اجتماعی در پیش بینی فرسودگی شغلی کارکنان دانشگاه پیام نور

احمد میرگل^۱، سحر محسنی^۲، اله نظر علیصوفی^۳، غلام ابراهیم زاده^۴

^۱دانشگاه پیام نور مرکز زاهدان / هیات علمی، mirgolahmad@yahoo.com

^۲کارشناس ارشد تحقیقات آموزشی، مدرس دانشگاه پیام نور مرکز زاهدان sahar_mohseni۲۰۱۳۲@yahoo.com

^۳استادیار دانشگاه فرهنگیان سیستان و بلوچستان alisofi۲۳۰@gmail.com

^۴مدرس دانشگاه جامع علمی کاربردی زابل ebrahimzadeh۸۴@gmail.com

چکیده

شوخی طبعی و سازگاری یک دسته از توانایی ها و مهارت های غیر شناختی است که توانایی موفقیت فرد را در مقابله با فشارهای محیطی به ویژه فرسودگی شغلی افزایش می دهد. هدف پژوهش حاضر، تعیین نقش شوخی طبعی و سازگاری اجتماعی در پیش بینی فرسودگی شغلی کارکنان دانشگاه پیام نور زاهدان بود. این مطالعه توصیفی- از نوع همبستگی در سال ۱۳۹۷ در زاهدان بود. جامعه آماری شامل کلیه کارکنان دانشگاه پیام نور مرکز زاهدان که به روش سرشماری ۷۰ نفر (کلیه افراد) انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده ها، سه پرسشنامه شوخی طبعی، سازگاری اجتماعی و فرسودگی شغلی بود. داده ها با استفاده از آزمون میانگین و انحراف استاندارد و همبستگی با استفاده از نرم افزار SPSS ۲۳- تجزیه و تحلیل شدند. میزان شوخی طبعی و فرسودگی شغلی کارکنان به ترتیب بالا و متوسط می باشد. بین شوخی طبعی و فرسودگی شغلی همبستگی معکوس در سطح $p \leq 0/05$ وجود دارد. همچنین بین سازگاری اجتماعی و فرسودگی شغلی همبستگی معکوس در سطح $p \leq 0/05$ وجود دارد. با توجه به ارتباط پیشنهاد می شود برنامه آموزشی در راستای کاهش فرسودگی شغلی انجام پذیرد.

واژه های کلیدی: شوخی طبعی، سازگاری اجتماعی، فرسودگی شغلی، کارکنان، پیام نور